

Hemerik

Geschreven door: Emiel Reef

Nog voor dat Goor een moerasgebied was, vond je deze contreien een glooiend landschap met wuivend lang gras, een paar groepjes bomen en wat laag struikgewas. In die tijd trokken hier groepen jagers en verzamelaars door, op zoek naar eten en bescherming tegen weer en wind. Ze kwamen dan steevast in aanraking met de reus Hemerik, die hier al sinds mensenheugenis vertoefde en leefde van wat moeder natuur hem bracht. Waar hij precies vandaan kwam is nooit duidelijk geworden, maar het meest aannemelijk is dat hij een afstammeling is geweest van de Noorse reuzen. Ook wordt wel verteld, dat de boosaardige, Drentse reuzen Ellert en Brammert familiale banden met hem hadden.

Hemerik was echter in het geheel niet boosaardig en zodra jagers doorgaans van de schrik bekomen waren, kwamen ze er daar al gauw achter. Ook kwamen zij er dan achter, dat hij zich door de enorme afstanden die hij in korte tijd kon afleggen en zijn enorme kracht zeer nuttig kon maken tijdens de jacht. In één van de overleveringen over Hemeriks avonturen wordt wel gezegd, dat hij met één goed gemikte klap twee wolharige neushoorns dood sloeg. Maar dat is een heel ander verhaal.

Dit verhaal gaat over Hemeriks laatste avontuur en begint op de dag dat een groep nomaden het gebied dat we tegenwoordig Twente noemen in trekt. Voorop loopt hun leider: Diedmond. Vlak achter hem aan volgt zijn vrouw Hadelog met hun jong volwassen dochter Farre. De groep van ongeveer is op zoek naar een plaats om haar kamp op te slaan voor de nacht. Ze vindt deze in een groepje bomen dat de naam bos nog lang geen eer aan doet. De mannen zetten de tenten van dierenhuiden op en de vrouwen beginnen met het klaarmaken van het eten dat ze tijdens hun reis hebben gevangen en verzameld. Als ze aan de maaltijd beginnen, begint de zon dieper en dieper weg te zakken aan de horizon en deze avondzon geeft de enorme uitgestrekte grasvelden een schitterende groengele gloed. Het samenspel met de kalme wind zorgt voor een oogstrelend schouwspel, dat de groep bezighoudt tot het helemaal donker is.

Hemerik was al de hele dag onrustig en kon zich ook niet concentreren tijdens de jacht. Hij heeft dan ook niets gevangen en probeert met een knorrend gevoel de slaap te vatten. Hij voelt dat er iets van groots staat te gebeuren. Het gepieker bovenop het honger gevoel blijft hem wakker houden. Na enige tijd vind Hemerik het genoeg geweest en hij staat op, om midden in de nacht op zoek te gaan naar iets dat zijn honger zou kunnen stillen. Na een paar kilometer ruikt hij een mix van de bekende geur van gegrilde os met de geur van voor hem onbekende mensen.

Hemerik bedenkt zich geen moment en stevent rechtstreeks op de geur af. De uitgezette wacht van de groep, schrikt zich een ongeluk en slaat luidkeels alarm! Hemerik rent naar hem toe in de bedoeling hem te kalmeren. De volgende gebeurtenissen spelen zich vervolgens pijlsnel achter elkaar af: Uit alle tenten komen de mannen aangesneld, ze laten Hemerik struikelen en met dat hij valt, worden alle speren op hem gericht. De jagersgroep is goed getraind en zijn na jarenlange samenwerking uitstekend op elkaar ingespeeld. Hemerik wordt geveld en met een grote klap valt hij met zijn rug op de grond. Met zijn hoofd raakt hij een stuk rots, maar voordat hij buiten bewustzijn raakt, vangt hij een glimp op van een jongedame met lang, rood haar en de helderste blauwe ogen die hij ooit zag: de wonderschone Farre.

Het eerstvolgende dat Hemerik ziet als hij wakker wordt is de strak, blauwe lucht boven zich. Hij ligt op z'n rug, op de plek waar hij terecht kwam toen hij geveld werd. Het is inmiddels ver in de ochtend en de nomadengroep staat om hem heen met hun speren weer op hem gericht. Hij richt zich op en de nomaden deinzen achteruit. Dan komt Farre achter haar vader vandaan en Hemerik herinnerd zich haar prachtige blauwe ogen. Farre doorziet de zachtaardigheid van de reus en stelt de groep gerust.

In de dagen die volgen op deze eerste ontmoeting verdwijnt de achterdocht bij de nomaden en maken ze dankbaar gebruik van Hemeriks talenten. In deze periode bloeit ook de liefde tussen Farre en Hemerik op. Op verschillende momenten zet Hemerik, Farre op zijn schouder en zo leggen ze samen kilometers aan romantische wandelingen af. Het verschil in grootte begint alleen wel als een steeds groter wordende kloof tussen hen in te staan.

Hadelog, Farres moeder, ziet de pijn in het hart van haar dochter en merkt dat niets haar dochter gelukkiger zal maken dan samen te kunnen zijn met Hemerik. Na lang wikken en wegen besluit ze haar dochter te helpen. Hadelog kent namelijk nog de geheimen van de vele helende, maar ook de duistere kruiden en hun uitwerkingen. Zo kent zij ook een kruid, dat inmiddels allang uitgeroeid is, dat met het juiste ritueel van mensen reuzen kan maken. Het kruid groeit op de meest onherbergzame gebieden in het hoge Noorden. Ze stuurt twee jonge stamleden op pad om het kruid te zoeken. En na een reis van vele maanden, die weer stof oplevert voor een heel ander verhaal, komen ze terug met het kruid. Hemerik en Farre zijn zielsgelukkig als Hadelog haar plan verteld en besluiten om zo snel mogelijk met het groeiritueel te beginnen.

Vanwege het temperament van Farres vader, Diedmond, heeft Hadelog besloten hem niets te vertellen, in de hoop dat hij wel bij zal trekken als hij eenmaal in de gaten krijgt hoe gelukkig zijn dochter is. Maar als Diedmond na verloop van tijd merkt dat zijn dochter onnatuurlijk groeit en zich realiseert wat zijn vrouw heeft gedaan, is hij furieus! Er speelt maar één gedachte in zijn hoofd en dat is wraak. Wraak zowel op Hemerik, als wraak op zijn vrouw.

Ook Diedmond heeft de nodige kennis van kruiden en rituelen en hij besluit Hemerik te laten verstenen. Bij de eerstvolgende volle maan, voert hij met de stamoudsten het noodlottige ritueel uit. Tegen het einde van het ritueel pakken zich donkere wolken samen voor de maan en barst er een noodweer los, als nooit tevoren geweest is in deze streken. Hemerik had weer eens een voorgevoel en is na onrustige pogingen in slaap te komen, gaan wandelen. Hij bevindt zich een eind van de plek waar hij woont, als hij door een bliksemschicht geraakt wordt en ter plekke versteend. Met één ding heeft Diedmond echter geen rekening gehouden. Hemerik en Farre hebben inmiddels zo'n hechte band gekregen, dat op precies datzelfde moment ook zijn eigen dochter Farre op de plek waar Hemerik woonde in steen veranderd.

Hadelog is ontroostbaar en sterft in korte tijd van verdriet. En zo bleef Diedmond eenzaam en alleen achter. De standbeelden van Hemerik en Farre zijn in de afgelopen duizenden jaren bedolven onder zand en andere sedimenten. Maar de plaatsen zijn tot op de dag van vandaag nog herkenbaar. Hemerik is namelijk versteend tussen Goor en Markelo, die naam is verbasterd van Hemeriksberg, naar Herikerberg. En Ferra is versteend op een plek die ze Ferrasberg noemden. Dit is de tegenwoordige Friezeberg. Op de Friezeberg moeten overigens ook de overblijfselen van Hemeriks woonplaats, een soort van Hunebed, te vinden zijn...